

Donderdag

den 5 Januarij.

FRANKFORT, den 1sten Januarij.

Het Petersbursche dagblad meldt het volgende: « Sedert den 10den December zijn de wagens op den ijzeren spoorweg tusschen Pawlowsk Kusamino in dienst gesteld. Vermits, ten gevolge van het ingesloten dooiweder, de groote weg, die van Petersburg naar de ijzerbaan bij Palowsk leidt, in eenen zeer slechten staat was geraakt, maakten meêst slechts personen uit de omstreken van Pawlowsk en Sarkoje-Selo van de gelegenheid gebruik. Op den eersten dag waren er slechts 75 reizigers, omdat waarschijnlijk velen den stoomwagen nog niet schenen te vertrouwen; doch den volgende zondag waren er reeds 306, des maandags 240, des dingsdags 473, en des woensdags 312, in het geheel 1406 personen, die of eene plaats in den wagen der 1ste klasse met 80 kopeken, of in den wagen der 2de klasse met 40 kopeken munt betaalden. Het getal der eersten bedroeg 652, dat der laatsten 754. Als een merkwaardig verschijnsel moet hier vermeld worden, dat zich onder de reizigers ten minste 5 of 600 boeren en voerlieden bevonden, die plaatsen betaalden en meêreden. Hierin openbaart zich het groote onderscheid en de overtreffing van Rusland tegen andere landen. Overal waren de lagere standen tegen de invoering van dergelijke nieuwigheden ingenomen, of spanden zelfs zamen, om van zulk eenen weg opzettelijk geen gebruik te maken, om de inkomsten der onderneming tegen te werken. Hier daarentegen is het, gedurende den aanleg, niet éene keer gebeurd, dat eenige van onze boeren er zich tegen verzet hebben; maar bereidwillig gaven zij hunne grondstukken over, bereidwillig maaiden zij het onrijpe koren op hunne velden af, beide in het vaste vertrouwen, daarvoor wettige schadevergoeding te zullen ontvangen. En naauwelijks is de spoorweg gedeeltelijk geopend, of wij zien dezelfde landlieden het kantoor der onderneming binnendringen en daar hunne 40 kopeken betalen, om het rit mede te doen. Verscheidene tegenwoordig zijnde vreemdelingen, ~~waren verward, toen men hen de oordeelwijzing der 1ste klasse mededeelde.~~ « De ijzeren spoorwegen moeten wel voordelig wezen, » zeiden zij, « want terwijl men bij den tegenwoordig zoo slechten weg bijna 4 uren van Petersburg naar Pawlowsk (28 wersten ver) moet besteden, heeft de stoomwagen, zelfs gedurende het sneeuw-
weder van den 11den December, iedere werst in 3 minuten afgelegd; den 13den en 14den December werd zelfs iedere werst in 1½ en ook in éene minuut afgelegd. Als men nu maar 20 wersten in het uur stelt, zouden er voor eenen 600 wersten langen spoorweg van Petersburg naar Moskou maar 30 uren nodig zijn. Mogt die weg al voltooid zijn! » In dit juiste oordeel onderscheidt zich de Russische boer boyen zijnen stand in alle andere landen; hij verzet zich tegen geene nieuwigheden, omdat hij weet, dat wie in Rusland werken en verdienen wil, overal gelegenheid daartoe vindt. — Eene andere bijzonderheid, welke de aandacht der reizigers tot zich trok, was de brandstof, welke alleen uit berkenhout bestond. In de boven gemelde vijf dagen werden 18 ritten, ieder 14 wersten lang, gemaakt, en hierbij slechts 10½ vadem berkenhout gebruikt. Dit maakt ongeveer 1 vadem voor een rit op de 28½ werst lange baan van Petersburg tot Pawlowsk; stelt men dezelve zelfs op 10 roebels, en worden voor een rit slechts 80 reizigers gerekend, zoo bedragen de kosten van de brandstof voor een reiziger slechts 12½ kop.; welk eene winst is er dus te verwachten, als de vrachtprijzen matig gesteld, en hierdoor een gelijk getal reizigers als bij andere spoorwegen, gelokt wordt? »

— Volgens een bericht van de Russische grenzen, trekken de zaken van Spanje thans bijzonder de aandacht van het Russische kabinet tot zich. Men schijnt er op bedacht te wezen, om aan de gruwelen van den nu reeds jaren lang darenden burgeroorlog, met overleg der *westelijke mogendheden*, een einde te maken; en daartoe eerlang eenen specialen gezant naar Londen te willen zenden. De heer van *Tatitschef*, Russisch ambassadeur te Weenen, die tegenwoordig met verlof te Petersburg is, en vroeger Ruslands representant in Spanje was, zou daartoe in aanmerking komen.

— Uit Rome wordt den 12den December geschreven, dat het weder aldaar zeer zacht is, en in de tuinen op den Palatijnschen heuvel nog duizenden van rozen bloeijen.

— In de berichten uit Weenen wordt gemeld, dat de Keizer aan de bruid van den koning van Napels een bloemen-bouquet van allerlei edelgesteenten ten geschenke heeft gegeven, hetwelk van groote waarde moet zijn.

— Een der Hamburgsche dagbladen behelst het volgende meer om-

standige bericht van den Engelschman, die aldaar met valsche wissels is gekomen: Voor 14 dagen ontmoette een deelhebber van een te Hamburg gevestigd Engelsch huis, in het hôtel waar hij logeerde, eenen Engelschman, die zich aan hem voorstelde als de honorable *John Lowther*, zoo even van Londen met zijne gemalin alhier aangekomen, en aan hem door brieven van het huis *Masterman Peters* en Comp. geadresseerd en ter somme van 500 pond sterl. geaccrediteerd. Daar, bij tegelijkertijd regstreeks met den post aangekomene advijsbrieven van dit huis, deze credietbrieven bevestigd werden, maakte de koopman geene bedenking, alle noodige sommen ter beschikking van den vreemdeling te stellen, die echter den avond van zijne aankomst daarvan nog geen gebruik maakte. Ondertusschen waren den koopman toch eenige punten in den brief verdacht voorgekomen, en toen hij vernam, dat het huis te Londen hier, in Hamburg, een anderen regelmatig correspondent had, en ~~deze, bij het inzien der brieven, dezelve voor onecht verklaarde, maakte hij zich van den achtbaren heer af, die van zijnen kant dadelijk verklaarde, nu geen schelling te willen ontvangen, voor dat de zaak opgehelderd zou zijn, daar hij vermoeden moest zelf misleid te wezen.~~ Intusschen bleek het des anderen daags, dat verscheidene der aanzienlijkste huizen te Hamburg even gelijke credietbrieven met den post ontvangen hadden. Hierdoor werd de aandacht der overheid gewekt, welke dan ook spoedig bij den vreemdeling nader onderzoek liet doen. Deze ontkende wel, in het bezit van andere dan den door hem vertoonden wisselbrief te zijn, maar werd nogtans, uithoofde der sterke verdenking, welke tegen hem bestond, voorloopig in huis bewaakt. Sedert zijn omtrent hem uit Londen officiele berichten ontvangen, die hem als een der gevaarlijkste en geslependste bedriegers en afzellers doen kennen. Reeds in 1819 werd hij, wegens vervalschingen, in Frankrijk tot te pronkstelling, brandmerk en 5 jarigen dwangarbeid veroordeeld, van welke laatste straf hem later 3 jaren, onder voorwaarde van het land te moeten verlaten, kwijgeschonden werden. Van dien tijd af echter heeft hij in Frankrijk, niet minder dan in België, Holland, Zwitserland en Italie menigvuldige bedriegerijen, door middel van valsche wissels, credietbrieven enz. gepleegd, en is ook bij herhaling tot de zwaarste straffen, te Brussel inzonderheid tot tienjarigen dwangarbeid, veroordeeld geworden, doch heeft zich daaraan tot dus verre meestendeels gelukkig weten te onttrekken, door van de namen der voornaamste Engelsche familien gebruik te maken en de vermogendste voorspraken te doen werken. Thans geeft hij zich uit voor den natuurlijken zoon van lord *Lowther*. Het moet nu blijken of deze edele heer dien man als bloedverwant erkennen zal, die reeds het vermoeden heeft doen ontstaan, dat tegenwoordig eene geheele bende van zulke afzellers werkzaam is.

LONDEN, den 28sten December.

De hevige sneeuwstorm, welke op de beide kersdagen deze hoofdstad, derzelve omstreken en genoegzaam alle de zuidelijke en noordelijke graafschappen van Engeland bezocht heeft, gepaard met zeer guur weder, heeft eene algemeene stremming der geregelde gemeenschap tusschen Londen en de overige deelen van dat rijk daargesteld. Te bejammeren is het intusschen, dat, luidens reeds ingekomen berichten, verscheidene der gewone posten, ten gevolge van de op voornoemde dagen in massa gevallen sneeuw, niet slechts in derzelve loop gestuit en onder de sneeuw bedolven zijn geworden, maar ook sommige van den regien weg afgeraakt, in afgronden van sneeuw gestort en daarin omgekomen zijn.

Vrijdag laatstleden is, ter eere van den verjaardag van den sultan, het officieel verblijf in deze hoofdstad van *Reischid-bey*, den Turkschen afgezant bij ons gouvernement, op eene luistervolle en schitterende wijze verlicht geweest.

Het nieuwelings aan de admiraliteit gedane verzoek door een groot aantal van Huli's ingezetenen, namelijk, om twee schepen naar de Poolzee af te zenden, ten einde aan enkele nog vermist wordende walvischvaarders dier stad, welke allerwaarschijnlijkst door het ongelukkig gesloten zijn, alle hulp toe te brengen, is, ten gevolge van de onwil-
loosheid der reis van kapitein *Ross*, in het vorige jaar, het beoogde doel ondernomen, en in de vooronderstelling dat, geleerd zijnde en dervinding, de reeders van bewuste vermistte schepen, welke door eene ruimschootsche proviandering zullen gezorgd worden, door de lords der admiraliteit van de hand gegeven.

PARIJS, den 31sten December.

Het gouvernement is, naar men verhoort, voornemens een ontwerp

kruijen verafschuwde, en op onderkruijen rust de vloek der algemeene verachting.

Maar, wat nu het ergste is, men houdt daar al heel ligt iets voor onderkruijen, hetgeen een Belg als een eerlijk huis-middeltje beschouwt, gelijk bij voorbeeld: *als men zijn vrienden in de kaart kijkt; van verbeend vertrouwen ten eigen voordeele, en ten nadeele van den man, die ons zijn vertrouwen schonk, misbruik maakt; of in den handel hetzelfde onderneemt, wat een ander heeft aangekondigd te zullen doen en door lagere prijzen, door het openlijk laken van de manier, die onze voorganger heeft ingestagen, en door bescherming voor te wenden, die men niet heeft, die onderneming, ten koste van de zijne, de voorkeur poogt te doen verkrijgen.*

Zoo iets gaat maar in in het onderwetsche Nederland geheel niet op, en daarom raden wij u den *Prachtbijbel voor Huis- en Kerkgebruik*, met welken gij ons wilt beschikken, liever in België of in Frankrijk uit te geven, daar gij toch hebt aangekondigd, dien (zeker zeer toevallig) letterlijk onder den zelfden titel als de Heer BEEKMAN, almede in de Fransche taal te zullen uitgeven, en suivant (al weder als de Heer BEEKMAN) *la version du révérend MARTIN.*

Les aimables fils de la Belgique et de la France hebben waarlijk gebrek aan Bijbels, en zullen die van *les fils industriels de la noble race de SOETENS* gretig ontvangen, alleen op de uiterlijke sierlijkheid lettende, zonder te vragen of de tekst wel regt *orthodox* is. En op dat laatste punt zijn de Oud-Nederlanders vrij lastig. — Dat hadt ook gij, kundige rekenmeester! wel vooruit berekend, en daarom schrijft gij, als een doekje voor het bloeden, (natuurlijk zonder erg of list!) in uw Prospectus:

« Doch deze moeijelijke taak, die met schroomvalligheid moet behandeld worden, konden wij niet aan de zwakke hand van een enkel man toebetrouwen, om welke reden wij het geraden hebben geacht, deze onze uitgave, tot waarborg van echtheid, onder het onmiddellijk toezigt van de algemeene christelijke synode der hervormde kerk in het koninkrijk der Nederlanden te stellen.

Beteren waarborg van *orthodoxie*, Monsieur SOETENS! kondt gij uwen intekenaren zeker niet aanbieden, voor zooveel ze namelijk niet behooren tot de *Gemeente onder 't kruis*, die maar niets van die Synode willen weten. Uw *Pracht-Bijbel*, uwe *Edition de Luxe de la Sainte Bible*, zoude die van den Heer BEEKMAN, die slechts *sous la direction du révérend SECRETAN*, of (gelijk gij het noemt: *de zwakke hand van een enkel man*) in het licht zal verschijnen, gewis geheel hebben verdrongen, als de Secretaris van die Synode, ter kwader uur, zich niet had herinnerd, dat gij, die anders altijd *meer geeft dan gij belooft*, zeker door de drukten, die al de Prospectussen en Tijdschriften u geven, en die zich in uwe fabriek als verdringen, verzuimd hadt, de Synode te vragen om deze uwe uitgave onder haar onmiddellijk toezigt te mogen stellen. — Gij hebt zeker, en niet zonder reden, vermeend, dat de Synode het zich tot eens eer zoude rekenen, het toezigt te hebben over eenen *Pracht-Bijbel* met platen, opgekleurd gesatineerd papier, (toevallig, zeker, weder van gelijke kleur als het onslag van het Prospectus van BEEKMAN,) en hebt vooral niet berekend, dat wij onderwetsche Nederlanders zulk een Fransch snuffje beter voor een plaatje in de *Opera* van ROBERT, en andere slichtelijke buitenlandse producten, dan van het boek, dat wij nimmer zonder heiligen eerbied openen, zouden geschikt rekenen. Ook hebt gij zeker evenmin geweten, dat de Synode der Hervormde kerk zich nimmer met *bijbel-uitgaven onmiddellijk intsaat*, want dan hadt gij u de oningenamenheid kunnen besparen, dat de Secretaris der Synode u openlijk beschuldigt van met den naam dier Kerkvergadering spel gedreven te hebben. — Kijk, dat moet uwe teergevoelige ziel diep hebben getroffen, en uw FILS, — als het ventje er iets van begreep — heste tranen ijes uit de oogjes geperst hebben, toen dat dement, (noemt men zoo iets bij u te lande niet afzoo?) ten uwent bekend werd, en de een of ander uwer vrienden, u omarmende, u toevoegde, *« Mais mon cher! qu'entends-je, on vous traite en imposteur? »*

Gij hebt, wel is waar, terstond getoond, dat gij *eene zekere houding* wist aan te nemen, zelfs in de moeijelijkste gevallen des levens, en dat gij een kerel met een kop zijt, door in de Haarlemmer Courant met groote letters te doen drukken, *WAT DAT* (in uw Prospectus voorkomende, omtrent het onmiddellijk toezigt van de Synode) wilde zeggen; maar, ieder heeft zijn benijders, *Père SOETENS!* en hoe zou het er dus iemand van uwe verdiensten aan mangelen kunnen? Daar zeggen nu de meesten, die uwe nadere Advertentie lezen, dat de regels in uw Prospectus duidelijk zeggen, dat uw *Pracht-Bijbel* onder het onmiddellijk toezigt van de *Algemeene Christelijke Synode der Hervormde Kerk in het Koninkrijk der Nederlanden in het licht zoude verschijnen*, en dat uwe explicative Advertentie, in de Haarlemmer Courant, in zulk een heilig duister gehuld is, dat men maar niet regt begrijpt, wat gij daarin gezegd hebt. Ja wij hoorden reeds sommigen, die niet zonder eenigen grond met de loffelijke onderneming des Heeren BEEKMAN waren ingenomen, zeggen: « dat een Oud-Nederlander, die zijn goeden naam liefhad, op uwen Bijbel niet konde in teekenen, en dat de Synode, vooral in de zoo kritieke omstandig-

heden, in welke de Nederlandsche Kerk verkeert, zulk niet onder zich kan laten, maar u, wegens het ijdelijk bezigen van haren eerwaardigen naam, in regten diende te vervolgen. —

Ziet, dat staat u misschien nog te wachten soeten en fils! dat vorderen de Oud-Nederlandsche hervormden (echte stijkoppen) lude, en de Synode, al wilde die zulks niet christelijke lijdzaamheid door de vingers zien, moet er u over vervolgen; zoo gaat het hier, *Messieurs!* die aan den weg timmert, heeft veel betijgs door te staan; men kan meer geven dan men belooft, en toch op den rug worden aangezien, omdat de menscheit onze philanthropische inzigten niet doorgrondt. Daarom, SOETENS en FILS! Oud Nederland, dat de spelling van *WELLAND* en *STEGENBEER* voor de eenige ware houdt, en dien ten gevolge door *onderkruijen* geheel iets anders dan gijlieden verstaat, is de weldaden niet langer waardig, waarmede gij hetzelfde overlaadt; rolt uwe maten hoe eerder hoe beter op, en ga met alle uwe *Tijdschriften*, uwe *Panteons*, uwen *Pracht-Bijbel* naar België of Frankrijk; daar toch zien ze een nijver burger zoo naauw niet op de vingers; daar vragen ze er niet naar, of de *Bijbel-tekst*, volgens de *Staten-overzetting*, of die van *HAMELSVELD*, *VAN DER PALM*, *CATS* of *VAN HENGEL* zij, of wel uit de fabriek van SOETENS en FILS voorkome; daar zal men u, den in Oud-Nederland miskenden menschevriend, met uwe recepten voor winterhielen, eksterooogen, en wat niet al, met open armen ontvangen; daar heijgt het doel, (als is dit ook bloot uit zucht voor zijne beurs,) de gebezigde middelen; daar is *WETTEREN* onderwetsch, en *ONDERKRUIJEN* aan de orde van den dag.

Aan de Redactie!

Naardien de Redactie van het Tijdschrift *Athenaeum*, in haar laast uitgegeven nummer (Januarij 1837) goedgevonden heeft, te spreken van eenen bij haar ingekomen brief, waarin een uitval tegen de *Arnhemse Courant* zou gericht zijn, onder het motto: *Men wordt nooit door koetsen, maar immer slechts door vuilnis-karren overreden*, — zonder nogtans dien brief te plaatsen, dewijl zij, volgens hare eigen nederige verklaring, te christelijk denkt, om het kwaad niet met goed te willen vergelden (eene uitstekende deugd, wier betrachting haar de hoogste eer zou aandoen, bijaldien zij er zich zelve niet op beriep); zoo mogt het nogtans jammer zijn, dat het publiek, ten gevolge van dien christelijken zin, den brief zou moeten missen; derhalve zal ik, uwe onpartijdigheid inroepende, de christelijkheid der *Athenaïsche Redactie* pogen te beloonen, door UEd. te verzoeken, den volgenden brief wel te willen plaatsen.

Aan de Redactie van het Tijdschrift *Athenaeum*:
Men wordt nooit door koetsen, maar immer slechts door vuilnis-karren overreden.

Ik behoor tot het getal dergenen, die grooten prijs stellen op spreekwoorden: het komt mij namelijk voor, dat iets, hetwelk velen en inzonderheid het niet spitsvondige, maar daarentegen des te verstandiger volk in den mond ligt, zoo al geene algemeene, dan toch eene betrekkelijke waarheid behelzen moet. Het bovenstaande spreekwoord na hetwelk, oppervlakkig beschouwd, regtstreeks tegen de waarheid schijnt te strijden, hield dikwerf mijne aandacht bezig, en lang zocht ik te vergeefs naar deszelfs sleutel. *Men wordt nooit door koetsen overreden*, dacht ik, is valsch: er zijn zeer vele voorbeelden van kinderen en menschen, die wel degelijk door koetsen overreden werden, en natuurlijk, want koetsen rijden veeltijds, ja gewoonlijk, hard; althans in vergelijking van vuilnis-karren, welke bijna altoos stapvoets voortkruipen en misschien nimmer iemand overreden hebben. Hoe dus beweerd, dat men nooit door koetsen, maar immer slechts door vuilnis-karren overreden wordt?.. *Die zoekt, die vindt*, zegt een ander spreekwoord; ik zoek derhalve, en ik vond. Mogt de sleutel UEd. soms eens te pas komen, zie hier dezelve: volgens een oud boekje, getiteld:

Wuttighe en Aengenaeme Cijstrits; herleidt met Konstspintten, Cat Part/ by Gerrit Oudest; 1693.

Fariel 47.

« Over paddes facten zemen hangt fact in den breck/ ende spraken kwaad van haerch naesten/ brivecke hiet en sat in den breck; daerom waeren sy inghich qu hem. Ende sy facten medens den grooten wagh/ en erach dighich/ bewelcke leude naez zemen misputte waer sy ghelooft waeren haez hedsel te soerken. Ende nae wachlede het/ dat zene haerfe sainghereden quam/ ende de haertere hiesse met sancu sivepe, dat synde ende hoorende wert het zene paddelic hangh/ syne consciencie knarghe hem. Waerz de andere laghte ende seide: en weez niet hangh: Men wert nouz booz haerfen/ maerz immerz sterjts booz inghich haeren overreden.

Teetinghe:

« Koetsen dienen tot pronck ende lere: van logghe lighaemen/ ende woen ghegautte maer/ vuilnis-karren dienen tot grooten nutte: sy rugken den breck ende overrijden de padden. Daerom hebt ghy inghe booz vuilnis-karren/ meez van booz karren/ aghelwel de lachten schonez sijn van luyten. E sijn gheplegterre grachen.»

Livius, Sallustius, Tacitus.

De Romeinsche oudheid bezit drie voornamen geschiedschrijvers: **VITUS LIVIUS**, **SALLUSTIUS** en **TACITUS**. **LIVIUS** is statig en omstandig; zijn verhaal vloeit in bewonderenswaardige volzinnen; maar hij mist geheel en al den staatkundigen blik. De redeneringen van **MACHIAVEL** komen in ernstige en sombere tinten uit op den doorzichtigen en uitgestreken horizon van den **Pompejer LIVIUS**. **SALLUSTIUS** had met **CESAR** verkeer; hij kende de menschen en de zaken door en door; hij schreef de geschiedenis met voorbedachten rade, koos zelf zijn onderwerp, was het meester, had besloten niet veel woorden te bezigen, en gaf ons de schoonste proef van den Romeinschen geest, ten toppunt zijner magt. **TACITUS** bezat de helderheid van ziel van **LIVIUS** niet; hij koos zich zijne taak niet, gelijk **SALLUSTIUS**; hij leefde in eenen treurigen en bezoedelden tijd; hij schreef om de beleedigde menschheid te wreken, hij schreef omdat het hem onmogelijk was zich langer in te houden; zijn eerste woord is eene zware zucht: *Grande dedimus patientiae exemplum* (1). Wat baten **TACITUS** de donkerste kleuren zijner palet! Zijn tijdvak toont hem steeds nieuwe misdaden, welke hij niet genoegzaam brandmerken kan: hij is overwonnen in den ongelijken strijd; men gevoelt, even als in **JUVENALIS**, dat de verontwaardiging van den braven man te kort schiet bij de wezenlijkheid.

Dus, na den geschiedschrijver, die vol is van de min of meer fabelachtige zegepralen der ontnikende republiek, komt **SALLUSTIUS**, die de eeuwige stad oordeelt op het oogenblik harer volle rijpheid, en eindelijk **TACITUS**, die de lijkrede houdt der oude deugden en der Romeinsche grootheid.

(Revue de Paris, 4 Dec. 1836).

(1) Volgens de edit. sec. Bipont. « *Dedimus profecto grande patientiae documentum.* » Agric. 2.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 3 Jan. 3 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 40 Duim; gevallen 5 D
Den 4 Jan. 2 El 8 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 20 D

Ons jongste dochtertje, **JEANNE JUDITH**, een onzer lieve tweelingen, naauwlijks negen maanden oud, werd door eene bezetting op de borst en bijkomende stuipen, heden namiddag aan ons ontnomen.

ARNHEM,
den 2den Januarij
1837.

Mr. J. W. SCHIFF,
J. J. SCHIFF,
geb. PENNING.

† † § In de maand Maart of April aanstaande zal, op nader te bepalen dag, in het openbaar worden geveild, een in de *Vijzelstraat* te Arnhem gelegen **HUIS** en **ERVE**, op goeden stand en geschikt voor alle Winkelnering, mitsgaders een **TUIN**, op het *Weerdje*, met exquisite Vruchtboomen beplant.

Hout-Verkoop.

Den 30sten Januarij 1837, des voormiddags ten 10 ure, zullen, in de *Koornhoeve*, onder *Voorstonden*, gemeente *Brummen*, publiek verkocht worden eenige honderden zware en gave **EIKENBOOMEN**, geschikt tot *Molens*, *Scheeps- en Timmerwerken*, zoo mede zware **PEPPELEN**, **SPARREN** en **DENNENBOOMEN**, alle onder den huize *Voorstonden* staande. Nadere informatie zijn bij den werkbaas **EIJKELHOF** aldaar te bekomen.

† † § **TE HUUR**, met primo Februarij, of primo Mei aanstaande, te aanvaarden naar verkiezing, een aange-naam **BUITEN-VERBLIJF**, gelegen op weinige minuten afstands van den *Straatweg van Zutphen naar Appeldoorn*, een klein uur gaans van *Zutphen*, en 1/2 uur van het *Dorp Voorst*, bestaande in een **MEEREN-HUIS**, met drie bedden-kamers, en twee boven-kamers, alle behangen, een met Schoorsteen voorzien, Meiden-Kamer, Keuken, Kelder en verdere gemakken; voorts voorzien van een **MOESTUIN** met uitgezochte Vruchtboomen, Persiken-schutting, een jonge vrucht dragende **BOUM GAARD** van Appels en Perenboomen, benevens een **WAND-DELBOSCHJE**, beplant met Elshout.

Te bevragen bij den Heer **THIEME**, Boekdrukker te *Zutphen*, onder Letter D. Z. brieven franco.

† † † Op Vrijdag den 6den Januarij 1837, des middags ten twaalf ure, zal men, ten huize van **J. P. FLORUSSEN**, op de *Steenstraat* te Arnhem, publiek voor konstant geld verkopen: eenige op reform gestelde **PAARDEN** van de Afdeling Kurassiers No. 1, nog zeer goed geschikt voor **TREK** en **WERKPAARDEN**; een uur voor den verkoop, ten plaatse voornoemd, te zien.

† † † De **AFFAIRE IN WIJNEN**, tot dus verre door **M. VISSER** gedreven, zal, van heden af aan, onder de firma van **VISSER EN BAZENDIJK** voortgezet worden. Arnhem, den 1sten Januarij 1837.

LEES HIER!

Ingevolge gedane *Annouces*, in de vorige maand, zal de daarbij geannouceerde verkoop der nagelatene Goederen van wijlen den Mr. Zadelmaker **J. RABE LING**, te *Zutphen*, plaats hebben, en wel te beginnen op *Woensdag den elfden Januarij*; welke goederen, zoo als reeds vermeld is, bestaan in onderscheidene sierlijk bewerkte **ENGELSCHES ZADELS**, zoo voor Heeren als Dames, **TUIG**-, **ZEEM**-, **BEZAAN**-, **KALFS**- en andere soorten van **LEER**, fraai bewerkte **TILBURY**-, **FOURGON**- en **WAGENTUIGEN**, **HOOFDSTELLEN** met fijne stalen **STANGEN** en **TRENSSEN**; een groot assortiment van fijne stalen en koperen **STIJG-BEUGELS**, **STANGEN** en **TRENSSEN**, onderscheidene wel geconditioneerde **KOFFERS** en **PAKKISTEN**, een groot aantal **ZADELBOKKEN**, zoo voor Heeren- als Dames-Zadels, benevens voor die der Kavallerie. —

Alle welke goederen twee dagen voor de verkoop, voor een ieder te bezichtigen, zijn

L. B. VAN OVEN.

van Londen, gedomicilieerd te 's Hage,

Heeft de eer, aan het kunstminnend publiek bekend te maken, dat hij alhier gearriveerd is met een schoon assortiment **NIEUWIGHEDEN VAN GOEDEREN**, als: Teeken- en Katoenpapier voor Gordijnen en voor het inbinden, Bristol- Porcelein- en Chineesch Rijstpapier, alsmede Stramien-papier en verscheiden bewerkte kaartjes; om voor Dames te bewerken een nieuw fraai Handwerkje, fraaije Chinesche Ombre-Doozen en witte Porceleinen Leijen, zeer fraaije Heeren- en Dames-Cassetten en Necessaires, Gom-Elastique, Bretels, Kousenbanden, Soupieds en Schoenen, waarbij een middel is uitgevonden, om lederen zolen er onder te zetten, zonder dat dezelve behoeven genaaid te worden; voorts alle soorten van Vernissen en Platen om te dekalveren, benevens nog vele andere soorten van goederen, te veel om hiervan melding te maken.

Is uitgepakt van heden af bij **ROBERT** op de Groote Markt alhier, en zal niet langer dan 8 dagen vertoeven.

** Bij **C. A. THIEME**, te Arnhem, is van de pers genomen, en in de voornaamste Boekwinkels verkrijgbaar gesteld:

GELDERSCHE VOLKS-ALMANAK

voor het Jaar 1837;

DOOR

O. G. Heldring,

Predikant te Hemmen.

Met drie Plaatjes.

Oude Jaargang.

I N H O U D:

Het kruis van den Christen; — Bij den overgang van het oude in het nieuwe jaar. (*Dichtstukjes*) — Kalender; — Weerkundige Opmerkingen en Gedachten van Volksvrienden; Opgave der Jaarmarkten en Kermissen, en der Middelen van Vervoer in de Provincie — **MENGELWERK**: Arnhem en zijne Omstreken. — *Geldersche Feesten*: Een Huisselijk feest; Het Sint-Maartens-feest. — *Geldersche Oudheden*: Eene Wandeling; De Wandelaar. — *Geldersche Geschiedenis*: **JAN VAN ARKEL**; Gevangenschap van **REYNALD III**; **UDO EN CLARA**. — De Toovenaar. — *Gent in Over-Betuwe*. — *Geldersche Dichters*: Levensbericht omtrent **H. FER HAER**, van *Huurlo*; Twee onuitgevene Gedichten van **W. SLUTTER**; **LAURENS VANDEN BERG**; Aen Jonckvrouw **M.** — *Nieuwe Geldersche Poëzij*: **HANAJE** en **CHRISTEL**, Eene Maaiers-Idylle; *Fillis*; Avondgroot aan **IDA**; De Liefde en het Graf; Aan de Lente; Misschien; Noodzakelijkheid; Aan den Heer **C. P.** — Het Medaillon, een verhaal uit de XIV eeuw. — Voorlezing over het rooken, door Meester **MAARTEN BAARDMAN**. — *Zamenpraak over de Komeet van Halley*. — *Geldersche Naschrift*.

De prijs op ordinair papier is f 0.75.
Dito in karton 1.00.
Dito velin, verguld op snee en in koper 1.80.

(NB. Exemplaren van den eersten druk van 1836 van dit jaarboekje kunnen, met bijbetaling van 20 Cents, tegen een exemplaar van den vierden druk van dien jaargang worden verruild.)

Voorts hebben, in den loop van dit jaar, bij denzelfden uitgever, de pers verlaten, en zijn alom verzonden:

- I. **JACOBS** en **DÖRING**, *Latijsch Leesboek*; 4e deel. f 1-10.
- II. **GALETTI**, korte schets der Algemeene Geschiedenis; 2e druk. 0-30.
- III. **C. MOL**, Handleiding voor Houtkoopers, Architecten, Zaagmolenaars enz. 0-90.
- IV. **S. J. M. VAN MOOCK**, Nieuw Nederduitsch-Fransch Woordenboek; 2e deel, 2e stuk (H.—N.) 2-75.

Te ARNHEM, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.